4de. Jaargang. CURACAO DEN 21n. MEI 1887. N° 177

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 39, Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

28 Mei *Caracas* van New York
28 „ *City of Monticello* Maracaibo
30 „ *Fransche St.* v. Havre

CALENDARIO.
Mei.

22	DOMINGO	Sta. Rita di Casia, viuda.
23	LUNA	SS. Lucio i Juliano, mm.
24	MARTES	N. Sra. *Auxilio di Cristiannan.*
25	RAZON	S. Gregorio VII, papa.
26	HUEBES	S. Felipe Neri, c.
27	VIERNES	Sta. María Magdalena de Pazzis, v.
28	SABRA	S. Germano.

STAND DER MAAN.

N. M. 22 Mei 6 u. 29 min. P. M.

Opkomst der Zon:
25 Mei 5 ure 39 min.

Ondergang der Zon:
25 Mei 6 ure 21 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

25 Mei *Philadelphia* naar N.-York.
31 „ *Duitsche St.* „ Hamburg.
1 Juni *City of Monticello* Maracaibo

DE AFGROND VAN HET MILITARISME.

Een bekend publicist, de heer Neymark, heeft eens nagerekend welke ontzaglijke sommen gedurende de laatste jaren in Europa verslonden zijn door dien steeds wijder gapenden afgrond, welke het militarisme heet. Uit zijn statistiek blijkt dat op het einde van het jaar 1886 de geheele schuld van Europa het fabelachtig cijfer van 117 milliard 112 millioen franken bereikt had, zoodat de bevolking gebukt gaat onder een rentelast van niet minder dan 5 milliard 343 millioen frank.

Gaan wij de verdeeling dier lasten na, dan vinden wij dat Frankrijk boven aan staat met een schuld van 31 milliard; dan volgt Rusland met een schuld van 18 milliard, terwijl de Engelsche schuld nagenoeg hetzelfde cijfer beloopt. Oostenrijk-Hongarije heeft een passief van 12 milliard en het jonge koninkrijk Italië is niet minder dan 11 milliard schuldig.

Duitschland heeft als de gezamenlijke schuld van al de verbonden staten slechts 8 milliard 950 millioen te betalen: Spanje is niet veel meer dan 6 milliard schuldig, terwijl eindelijk Turkije, dat over het algemeen in zoo kwaden reuk staat, toch niet meer dan 2 milliard en 600 millioen schuld heeft. In de kleinere staten bedraagt de schuld telkens minder en in Zwitserland daalt zij tot slechts 32 millioen.

Dit overzicht in cijfers, hetwelk op zich zelf al heel leerzaam is, wordt door nadere bijzonderheden nog aanmerkelijk in beteekenis verhoogd. Zoo dient men te weten dat vóór twintig jaren de gezamenlijke schuld van Europa slechts 66 milliard bedroeg. In dat korte tijdsbestek is zij dus met niet minder dan 51 milliard toegenomen en wel met 50 milliard alleen sedert 1870, waarvan 12 milliard op rekening van Frankrijk komen.

Doch het opmerkelijkste is dat, als wij dezen ontzaglijken schuldenlast in bijzonderheden nagaan, wij al spoedig merken dat hij hoofdzakelijk te wijten is aan het militarisme en dat alleen de oorlogskosten in twintig jaren tijds Europa met een schuld van meer dan 50 milliard hebben bezwaard. De jaarlijksche oorlogsbegrootingen van Europa verslinden niet minder dan 4 milliard 500 millioen. In Frankrijk bedraagt dit budget (oorlog en marine) 859 millioen, terwijl het in Duitschland slechts 549 millioen bedraagt.

Deze cijfers dragen haar beteekenis in zich zelve en zoo de heer Neymark zijn berekeningen publiek gemaakt heeft, is dit volstrekt niet alleen om het genoegen te hebben, bij zijne lezers bedroevende overwegingen op te wekken.

Wij staan hier niet voor een afzonderlijk bankroet van een enkel land, maar voor een algemeen faillisement van geheel Europa, als ten minste de moderne staatslieden in hun vindingrijkheid niet spoedig een middel weten uit te denken om dat te verhoeden.

Er zijn in de laatste jaren vredebonden opgericht en de zedelijke argumenten, waarmee die tegen den oorlog opkomen, verdienen ongetwijfeld alle aandacht; maar wij betwijfelen toch sterk of de klinkende, stoffelijke argumenten van den heer Neymark niet bestemd zijn om op de openbare meening van Europa een nog dieperen indruk te maken. Voorzeker zal de gouden eeuw wel niet meer voor den mensch terugkeeren, en de oorlog is, gelijk De Maistre gezegd heeft, een kwaad, even onafscheidelijk van de maatschappelijke samenleving als de strijd onafscheidelijk was van den staat der barbaarschheid. Maar volgt daaruit dat men geen dam kan opwerpen tegen het kwaad, dat men zijn verwoestingen niet kan beperken, de oorzaken er van verminderen en de gevolgen afweren?

Volgt daaruit dat die oorlogskoorts, welke op sommige oogenblikken de natiën aantast, een chronische kwaal moet worden, die geregeld en noodzakelijk terugkeert, zoodat hetgeen een voorbijgaande ramp was, een eeuwigdurende kwelling wordt voor de maatschappij?

Die dubbele vraag stelt zich het bekende katholieke blad, de *Moniteur de Rome*, en haast zich ze ontkennend te beantwoorden. Er bestaat een middel en een afdoend middel, gaat het blad voort, waardoor Europa die steeds toenemende koorts van het militarisme bestrijden kan: het is de instelling van internationale scheidsgerechten, die onder de volken dezelfde taak moeten vervullen als de gewone gerechtshoven onder de medeburgers. Laten wij het woord aan den wakkeren strijder voor den Europeeschen vrede:

Dat is een droom, zal men zeggen. Maar dan is het in elk geval een schoone droom en alvorens hem voor onverwezenlijkbaar te verklaren, zou het de moeite waard zijn hem met meer zorg en opmerkzaamheid te onderzoeken, dan men tot dusver gedaan heeft.

Er bestaat in de geschiedenis een voorbeeld van die internationale scheidsgerechten: men weet dat zij in Griekenland gewerkt hebben. Kan het beschaafde, christelijke Europa geen instellingen gedoogen, die in het heidensche en barbaarsche Griekenland gewerkt hebben?

Tot dusver hebben de staatslieden zich verzet tegen hetgeen zij een utopischen droom noemden. Maar machtigt de staat van het tegenwoordige Europa met zijn handel, zijn nijverheid, zijn pers, zijn spoorwegen en telegrafen ons niet, een nieuwe overweging van dit vraagstuk te verzoeken?

Het geldt trouwens niet de afschaffing der staande legers: het komt er op aan die tot een bepaalden en door allen aangenomen grondslag terug te brengen. Aldus beperkt, behoudt het vraagstuk der ontwapening nog een ontzaglijk belang, en als men er de oprichting bijvoegt van internationale scheidsgerechten, die permanente congressen moeten zijn, welken dienst zal men dan de menschheid niet bewezen hebben?

Inderdaad, welk een onschatbaren dienst zou men daardoor aan het onder lasten zuchtend Europa en de steeds bedreigde menschheid bewijzen! Moet deze gedachte geen spoorslag zijn voor de machthebbers om te beproeven of de schoone droom van den *Moniteur de Rome* ook voor verwezenlijking vatbaar is?

MANIFESTACION.

Si nos observa toer demostracion di respeto i amor koe tabata hacir aki na Curaçao na ocasion di morto di nos Ilustrisimo Monsenjor C. H. J. Reijnen, nos coerazon di jioe fiel ta sinti un consuelo grandi meimei di toer nos sufrimentoe. Berdaderamente, poco be nos a mira asina un participacion general den un pena, manera é koe Catolicanan di Curaçao a experimenta dia 10 di Mei 1887, fecha asina dolorosamente memorable.

Coe reconocementoe i gratitud nos ta recorda aki na promé lugá e atencionnan koe nos Excelentísimo Senjor Gobernador N. van den Brandhof a moestra na nos difunto Obispo stimar. Apesar koe dia 10 di Mei tabata un dia di fiesta pa nos gobiernoe, asina solemnidadnan di habrimentoe di Koloniale Raad a caba, bandera di cas di nos Gobernador tabata poner halfstok como prueba di distinccion na e venerable difunto. Ademas di esai Senjor Gobernador a doena otro prueba mas grandi ainda di aprecio pa Monsenjor Reijnen. Un boenita ramo di flor natural, koe tabata poner na pia di e cadaver, tabata mandar coe n'e intencion-ai na mui Rev. Pastoor di Otrobanda pa Su Excelencia. Si nos considera e nificacion sublime koe tin den dornamentoe di un morto coe flor, si nos considera koe esai ta simboliza pureza, ¡ coe cuanto mas razon nos meste gradici nos Excelentísimo Senjor Gobernador pa e prueba di su admiracion i veneracion pa e virtud di mas elevar, koe meste adorna un Ministro católico, koe na su consagracion episcopal ta recibi plenitud di Sacerdocio.

Nos no kier papia aki di e hustoe i sincero dolor, koe Catolicanan a manifesta coe nan lágrima na momento koe morto de Monsenjor a jega na Misa di Santa Ana, ni di e zelo koe nan a moestra henter dia jenando e templo di Otrobanda pa nan resa huntoe implorando Dios su misericordia pa alma di nan venerable Obispo, ni di tantoe otro manifestacion di amor koe nan a haci na momento di solemne entierro,—toer esai nos ta aprecia i elohia muchoe, ma na mes tempoe nos ta considera esai como deber di toer jioe fiel i agradecidoe.

Ma, ¿ na oenda nos por haja expresion basta elocuente pa nos manifesta, na nomber di gremio Católico, nos gratitud na toer otro hende di otro religion, koe tambe a moestra di un manera asina evidente e parti koe nan a toema den nos pena?

Principalmente na momento di entierro, koe tabata hourar coe asistencia di toer dignatarionan di gobiernoe, di oficialidad di Schutterij, Marina i Guarnicion, di Senjores Cónsulnan di diferente nacion, toer coe nan uniforme di gala—principalmente n'e momento-ai asina solemne koe tristoe, e número grandi di hende no-Catolica, koe a

companja morto di nos Obispo Reijnen te na cementerio, a jena nos coerazon coe gratitud, i nos ta sigur koe e sintimento-ai lo biba eternamente den memoria di nos gremio huntoe coe recuerdo di su Tata i Director, koe el a stima asina tantoe.

Coe razon anto nos por bisa koe henter poblacion di Curaçao ta yora morto di Mgr. Reijnen. Lo ke e obispo-ai tabata pa Curaçao, i lo ke lo é por tabata mas ainda, si Dios no a dispone di jamé for di nos, — toer hende sabi esai, toer ta reconoce esai i p'esai toer tabatin muchoe speranza pa bienestar futuro di nos isla. Toer hende a mira i aprecia Monsenjor Reijnen como un homber koe tabata traha na verdadera elevacion i moralizacion di sociedad. No solamente nan tabata sinti aprecio i respeto pa nos ilustrísimo Obispo, ma nan no a sconde nan sintimentoe. P'esai nos por declara aki coe gratitud, koe tabata imponente pa nos a mira tantoe participacion den nos dolor cerca tantoe hende di otro religion.

Courantnan di Curaçao tambe a doena testimonio público di nan participacion den e tristeza general, ocasionar pa e pérdida koe Curaçao a sufri coe morto di Monsenjor Reijnen.

Toer lo ke nos a lesa den *Curaçaosche Courant*, *De Vrijmoedige*, *El Imparcial*, *El Canal*, *Boletín de la Librería* i *Notas y Letras*, merece di mas grandi aprecio i e courantnan-ai tin derecho riba reconocementoe i gratitud di Catolicanan.

DE KERK IN AFRIKA.

BRIEF van Mgr. LIVINHAC, bisschop van Pacando, apostolisch-vicaris van Nyanza, dd. Notre-Dame de Kamoga (aan de oevers van het Nyanza-meer), 20 September 1886, aan het Genootschap tot voortplanting des Geloofs.

(*Vervolg.*)

Op de plaats der terechtstelling aangekomen, zeide Joseph, die kalm als naar gewoonte was, tot den beul:

„Gij zult van mijnen kant aan Mouanga zeggen, dat hij mij onrechtvaardig heeft veroordeeld, maar dat ik hem van ganscher harte vergeef. Gij zult er bijvoegen, dat ik hem aanraad berouw te hebben, *want zoo hij geen berouw gevoelt, zal hij met mij voor den rechterstoel van God moeten pleiten.*"

Mkadjanga beloofde hem dit te zeggen en sloeg hem dadelijk het hoofd af. Vervolgens werd zijn lichaam aan de vlammen overgeleverd.

De laatste woorden van Joseph werden den koning gemeld. Eerst hield hij zich, alsof hij er om moest lachen, maar weldra maakten zij een diepen indruk op hem. Om Joseph te beletten hem voor den stoel van God aan te vallen, deed hij in zijn dierlijke woede zekeren Mouganda dooden en gaf het bevel de asch der beide slachtoffers met de meeste zorg te vermengen. „Hoe zal men hem nu herkennen, en hoe kan hij thans voor God pleiten?" zeide hij met een zegevierend gelaat.

Met Joseph werden twee of drie Christenen van het hof gedood, die even als hij schuldig waren, omdat zij den godsdienst van Jezus Christus beleden.

Terzelfdertijd verklaarde de koning, dat hij alle Christenen van zijn koninkrijk zou uitroeien, en dat hij de missionarissen zou dooden of wegjagen. Gedurende verscheidene weken verwachtten de paters Lourdel en Giraud en de Broeder Amans ieder oogenblik hun offer te zullen voleinden en de aankomende Christenheid in stroomen bloeds te zien verdwijnen. Maar voor dezen keer vergenoegde zich Mouanga met een zeker aantal neophyten te bedreigen en in de gevangenis te werpen. Langzamerhand volgde eene betrekkelijke kalmte op dat eerste onweer; en onze medebroeders konden voortgaan met hunne Christenen en catechumenen te onderwijzen, wier vurigheid, verre van door de doodstraf van Joseph te verflauwen, meer en meer toenam door een bewonderenswaardige werking der genade, welke voorzeker het bloed der martelaren hun verworven had.

Van hun kant lieten de vijanden van den Christen naam niets onbeproefd om den koning tegen de Christenen op te hitsen. Sedert hij Joseph deed omkomen, aanhoorde hij met het meeste genoegen de belachelijkste lasteringen, deed alsof hij ze geloofde en scheen een grooten afkeer voor den godsdienst en hen, die ze beoefenen, te voelen. „Het zal met hen gedaan zijn," zeide hij tot zijne vertrouwelingen; „ik zal ze allen doen vermoorden. Die Christenen verkrijgen van God al wat zij willen. Eertijds beschouwden zij mij als hun vriend; zij baden voor mij en God bewaarde mij voor ongelukken. Nu smeeken zij Hem mij van den troon te onzetten.... Ik moet mij, koste wat het wil, van die *batemo* (moordenaars) ontdoen!"

Onze medebroeders, op de hoogte gehouden van hetgeen aan het hof voorviel door de neophyten, die nog steeds in 's konings omgeving waren, verwachtten een nieuwen storm. Er was slechts een vonkje noodig om den brand wederom aan te wakkeren. Ziehier waarvan het kwam.

Clara Nalmasi, dochter van koning Mteza, sedert eenige maanden tot onzen H. godsdienst overgegaan, was bestemd om een graf van een der vroegere koningen van Bouganda te bewaren. Zij kon de afschuwelijke bijgeloovigheden en de tooverijen, die er voorvielen, niet verdragen en begon met de amuletten, die er in grooten getale waren, te verbranden en de toovenaars, die beweerden van de *mizimu* (zielen der afgestorvenen) of van de *lonbari* (godheden) bezeten te zijn, te verjagen. Na deze eerste handelingen, welke de heidenen reeds geërgerd hadden deed zij er den 22en Mei nog eene, welke men als een heiligschennis beschouwde. Zij verbrijzelde en wierp een onzedig en schandelijke amulet, dat de prinsen en prinsessen met eerbied bewaren en na hun dood het voorwerp is van een belachelijken dikwerf barbaarschen eeredienst, in een hol. Clara vond niets eenvoudiger dan te doen, zooals ik u verhaald heb. Ik moet er bij voegen, dat zij den missionarissen niet vooraf om raad vroeg.

Het nieuws van deze ongehoorde ontheiliging werd weldra als een loopend vuurtje verspreid, en gelijk men lichtelijk kan begrijpen, werd zij toegeweten aan den godsdienst, welken Nalmasi omhelsden, aan de missionarissen, die hem leerden, en aan Joseph Kadoua, haar man, die een van onze neophyten was.

Volgens die geruchten zouden de vertoornde geesten zich door eenen algemeenen ramp wreken, en men sprak er van hen te verzoenen door Nalmasi en haar man te verbranden en tal de Christenen te vermoorden.

Eenige dagen later, toen Mouanga 's avonds in zijne hoofdstad rondwandelde, bemerkte hij een van zijne pages Denys Sebuggouao een jongen Christen, die een anderen page onderwees. „Wat doet gij daar?" vraagt hij hem. „Ik onderwijs den Catechismus," antwoordde Denys. Reeds verbitterd door de daad van Nalmasi ontsteekt Mouanga in ziedenden toorn. "Wacht," zeide hij hem „ik zal u van die onbeschaamdheid genezen." En terzelfder tijd doorsteekt hij hem met zijn degen. Het arme kind zakt ineen en valt stervend en in zijn bloed badend neer.

Het dooden van dit onschuldige kind was het teeken voor de vervolging. De koning deed Katikiro in het midden van den nacht roepen en verklaarde hem, dat hij een algemeen bloedbad wilde *van allen die baden*. Onder dezen schoonen titel bedoelen de barbaren onze Christenen. De poorten van de koninklijke residentie werden dus dadelijk gesloten, en de portiers kregen bevel niemand door te laten. Een van onze Christenen, die wist wat er gaande was, kwam de missionarissen in het midden van den nacht waarschuwen. Pater Lourdel besloot bij het aanbreken van den dag naar Mouanga te gaan en hem om genade voor zijne neophyten af te smeeken. Ziehier wat hij over dit bezoek bij het hof in zijn dagboek, gedateerd 26 Mei, schrijft:

Niettegenstaande de regen valt en de wegen in slijkpoelen veranderen, begeef ik mij naar Mourongnow, de tegenwoordige residentie van Mouanga, op drie uren gaans van onze residentie Sainte-Marie de Roubaga, gelegen.

Onderweg ontmoet ik eenige neophyten, die mij de aanhouding van Honorat den opvolger van Joseph Mkasa en eveneens Christen, melden.

Weldra bemerk ik benden troepen met geweren, lansen en schilden gewapend, die in stormpas aanloopen. Men bericht mij, dat deze plunderaars naar de voornaamste verblijfplaatsen der Christenen gezonden worden om ze uit te plunderen en de hoofden gevangen te nemen. — „Nu zal ik te laat komen," sprak ik bij mij zelven, „om het onheil te bezweren." Ik ga echter voort met loopen, het hart van droefheid overstelpt. Wat zal er van mij worden? Ik kan het niet voorzien en beveel mij aan God, terwijl ik Hem mij geheel en al opoffer. Eindelijk ben ik aan het hof gekomen. Alles is stil, maar dat is een doodsche stilte. De weinige personen, die ik ontmoet, zien mij verwonderd aan en schijnen te willen zeggen: „Welk een vermetelheid zich op zulk een dag aan den Kabaka (koning) te durven vertoonen!" Mijne aandoening trachtende te verbergen, overschrijd ik met vasten tred de helling, welke naar de wachthut leidt voor de koninklijke audientiës en waar de minister zich bevindt, dien ik op de gewone wijze groet, en begeef mij naar de inwendige hoven, waarin men tot mijne groote verwondering mij ongestoord laat binnendringen. Mijne verbazing stijgt ten top, als ik onze Christenen van het hof vrij op de plaats zie, die heel rustig van den eenen naar den anderen kant gaan, alsof er niets buitengewoons gebeurd is. Is alles wat men mij verhaald heeft dan een fabel of ben ik een speelbal van een droom? Helaas! neen. De goede God heeft mij slechts den treurigen troost willen schenken van met mijn eigen oogen mijne dierbare kinderen te zien boeien en hun met den blik een laatst vaarwel te zeggen op het oogenblik, dat zij hun laatsten strijd gaan strijden. Werkelijk zie ik weldra ieder opperhoofd van een groep bedienden diegenen zijner lieden bij de deur verzamelen van het hof des konings, die Christenen zijn. Verscheidenen onzer neophyten zijn vol vreugde; anderen zien er een weinig bevreesder uit, terwijl nog anderen kunnen heidenschen vrienden, die hun zeggen: „gij hadt u moeten redden!" fier antwoorden: „Ons redden en waarom?"

Charles Louanga, opperhoofd der pages, waaronder wij de meeste neophyten telden, wordt het eerst met zijne troep geroepen. Zij worden met een hoera! ontvangen, waarboven de donderende stem van den koning uitkomt. Hij doet hun de bitterste verwijten over hun godsdienst en zegt eindelijk: „Dat zij, die bidden, zich aan dien kant scharen."

Dadelijk richten zich Charles Louanga en Kizito, een jong catechumeen, van voor zijn leeftijd zeer zeldzame vastheid van karakter, naar de aangewezen plaats. Allen, die Christen zijn, volgen hun voorbeeld. Charles en Kizito waren overeengekomen, dat zij, om elkander aan te moedigen op het beslissende oogenblik niet te aarzelen, elkaars hand zouden vasthouden.

(*Wordt vervolgd*).

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

— Wij hebben verleden week reeds gezegd dat de geheele bevolking van Curaçao treurt over het afsterven van Mgr. Reijnen. En inderdaad niet zonder reden. Wat Mgr. z. g. geweest is voor Curaçao, en wat hij nog zou kunnen zijn indien God hem het leven gespaard had — dit was aan een ieder bekend: dit erkenden allen en iedereen had daarom de beste verwachting voor het hooger welzijn in de toekomst. Allen hebben den overledenen Prelaat beschouwd als iemand die streefde en ijverde voor de ware verheffing van den mensch, die werkte voor de veredeling van de maatschappij. Hoogachting en eerbied gevoelde dan ook een ieder voor Z. D. H. en niemand heeft 't verborgen gehouden. Wij kunnen 't hier dankbaar verklaren dat 't treffend en stichtend was zooveel deelneming te zien bij de Katholieken niet slechts, maar ook bij anderen van verschillenden godsdienst en richting. Ook de pers heeft openlijk getuigenis gegeven dat zij deelnam in de algemeene droefheid over het verlies door Curaçao geleden door den dood van haren Bisschop. Alles wat wij gelezen hebben in *De Curaçaosche Courant*, in *De Vrijmoedige*, in *El Imparcial*, in *El Canal*, in de *Boletín de La Librería* en in *Notas y Letras*, — alles verdient de hoogste waardeering en heeft recht op de dankbare erkentelijkheid van alle Katholieken.

— Volgens onze aankondiging is er Woensdag jl. een plechtige H. Mis gecelebreerd in de St. Annakerk te Otrobanda, als jaargetij voor wijlen Mgr. H. J. A. van Ewijk. Door hun talrijke opkomst en door hun stichtend gebed zoowel gedurende de Vigilie der Overledenen, die 's avonds te voren gezongen is als gedurende het H. Sacrificie, hebben de geloovigen getoond dat zij nog steeds indachtig zijn al het goede wat hun Herder voor Curaçao gedaan heeft.

— MORGEN avond ten half zeven ure zal in de St. Annakerk te Otrobanda de Vigilie der Overledenen gezongen en MAANDAG morgen ten half zeven ure het H. Sacrificie der Mis opgedragen worden voor de Zielerust van Mgr. Reijnen.

NEDERLAND.

Zij, die zich in den avond van Woensdag 30 Maart jl. op den O. Z. Voorburgwal bij de Heintje-Hoekssteeg verzameld hadden, waren getuigen van een eenvoudige doch hoogst indrukwekkende gebeurtenis, namelijk van de overbrenging van het Allerheiligste van het zolderkerkje, genaamd „het Haantje" naar de nieuw gebouwde majestueuze St. Nicolaaskerk op de Prins-Hendrikkade te Amsterdam.

Reeds vroeg in den avond hadden zich groepjes geloovigen vereenigd voor het kerkje, welke later tot een vrij talrijke menigte aangroeiden. Geen luidruchtig woord werd gehoord, aller hart was vol van hetgeen geschieden zou, aller oog was gevestigd naar de bovenste verdieping van het nederig zolderkerkje, waar het half ontstoken licht, dat door de vensterkens henen schijnt, zegt, dat Hij, die zooveel eeuwen in dat arme kerkske een schuilplaats vond, nog op die gewijde plek aanwezig is.

Eindelijk laat het schoone carrillon van de oude St. Nicolaaskerk, welke voor eeuwen den Koning der koningen tot tempel strekte, haar liefelijke tonen hooren en verkondigt met doffen slag het zesde uur in den namiddag.

Daar komt in draf een ons welbekend rijtuig aanrollen; allen scharen zich op zijde: De deur van het huiskerkje gaat open en zonder dat de koorknaap de groote zilveren bel roert of met een brandend waslicht de komst van het Allerheiligste aankondigt, ontbloot men het hoofd en vouwt de handen samen om Hem te aanbidden, die in allen eenvoud

onder het zwarte priesterkleed gedragen wordt.

Langzaam daalt de priester de treden van de hooge stoep af. Het schijnt alsof de dienaar des Heeren voor het laatst die oude buurt nog het geluk wil schenken haar gebeden te doen oprijzen voor Hem die, gedurende meer dan twee eeuwen, dagelijks haar bewoners tot het gebed uitnoodigde.

Het portier van het rijtuig gaat open en de ZEw. pastoor Van Born neemt het Allerheiligste over. Niet in vliegenden galop gaat het verder, —de paarden gaan stapvoets voorwaarts, gevolgd door een talloze schare.

Aandoenlijk is die tocht. Welk een verschil tusschen dezen tocht en dien van 1578! toen zocht de priester der Oude Zijde, vervolgd en opgejaagd door een opgeruide menigte een veilige schuilplaats, alwaar hij het Lichaam des Heeren konde nederleggen, —thans volgt een biddende menigte zegevierend haar God.

Langzaam rolt het rijtuig heen, vervolgt het korte einde der oostzijde van den Voorburgwal, gaat de houten brug over, neemt de westzijde der genoemde gracht, draait de korte Niezel in, gaat de brug achter de Stormsteeg over en neemt de westzijde der Geldersche Kade voorbij den Schreierstoren en komt, gevolgd door een steeds aangroeiende schare geloovigen, voor de nieuwe St.-Nicolaaskerk, waar een talrijke kudde met haar herders de komst van het H. Sacrament afwacht.— Jong en oud, mannen en vrouwen, allen werpen zich op de knieën en de Heer der Heirscharen doet zegevierend Zijn intrede. De lichten werden ontstoken, de schellen worden geroerd en het blijde loflied op het zangerskoor verkondigt de eer des Allerhoogsten.

Een plechtig lof, waaronder een hartelijk woord van den eerbiedwaardigen parochiepastoor, besluit voor Amstels katholieken dezen onvergetelijken dag.

(*Huisgezin.*)

—Met levendige ingenomenheid vernamen wij dat de ZeerEerw. Heer H. C. J. van Nispen tot Sevenaer, Centraal-president der *St. Josephs-Gezellenvereeniging* door Z. M. den Koning begiftigd is met het ridderkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw. De waardige en ijvervolle priester behoefde die onderscheiding niet om onder zijn stad- en landgenooten van alle gezindten een aanzienlijke plaats in te nemen. Wel zeer zelden zal het *Virtus nobilitat* zoo geheel ten volle de waarheid hebben gesproken, als waar het getuigt voor den waren adel van hem die de voorrechten van geboorte, naam en opvoeding, al de krachten van zijn geest en tevens in zoo overvloedige mate zijn stoffelijke middelen in den dienst aanwendde van het waarachtig heil des volks.

De Koninklijke erkenning van zoo rechtmatige verdiensten geeft onzen geliefden Vorst een aanspraak te meer op de dankbare hulde van allen, die oog en hart hebben voor de toekomst van het Vaderland.

Wij vernemen ook — zoo lezen wij in een later bericht van de *Tijd*— dat de onlangs door Z. M. den Koning tot ridder van den Nederlandschen Leeuw benoemde president der *St. Josephs-Gezellenvereeniging*, den Zeer Eerw. Heer H. C. J. van Nispen tot Sevenaer, door H. M. de Koningin werd vereerd met een schrijven, waarin H. M. met lof gewaagt van het Christelijk liefdewerk door Zijn Eerw. bestuurd. Het behaagde onze geliefde Vorstin dit hooge blijk van waardeering te doen vergezeld gaan van een aanzienlijke som gelds ten bate van genoemde Vereeniging. Ook de burgemeester der hoofdstad, Mr. G. van Tienhoven, heeft wel een blijk willen geven van zijn hooge ingenomenheid met de Vereeniging door toezending van een milde persoonlijke gift en een vleiend schrijven gericht aan haren president.

BUITENLAND.

ROME.—De Fransche gezant bij het Vaticaan heeft aan Z. H. de geschenken van President Grévy ter hand gesteld, bestaande uit eene prachtige vaas van Sèvres-porselein en een dito inktstel.

— Volgens te Rome loopende geruchten, zouden aan het ministerie van oorlog grove bedriegerijen zijn ontdekt.

—Naar gemeld wordt, zal keizer Wilhelm den Paus een met diamanten bezette tiaar schenken op het jubilé van Z. H.

—Uit Regensburg zal den Paus ter gelegenheid van zijn jubilé een prachtig altaar ten geschenke worden gezonden, hetwelk geheel met borduurwerk zal bedekt zijn, dat in groote vrouwenkloosters van het diocees naar teekeningen van den dom-vicaris Dengler wordt vervaardigd. Het middenstuk bestaat uit eene Madonna van levensgrootte.

—Volgens de *Univers* is Mgr. Rampolla tot Staats-secretaris des Pausen benoemd.

PARIJS.—Op verschillende plaatsen werden er anti-Duitsche demonstratiën gehouden.

Een optocht was er georganiseerd met een vaan voorop, waarop men las: *à Berlin.* Deze ging uit van het Elyzée naar het paleis van president Grévy. Hier kwam de politie tusschen beiden en heeft twaalf der oproermakers in hechtenis genomen.

—Het stoomschip *Asie* is, op reis van Barcelona naar Marseille, aangevaren door een der booten van de Compagnie Transatlantique. Het schip is gezonken en verschillende passagiers hebben daarbij het leven verloren.

LONDEN.—Mr. Parnell heeft Mr. William O'Brien, uitgever van *United Ireland*, als *home rule* candidaat voor Northeast Cork voorgesteld, in plaats van Mr. Edmund Leany, *home ruler*, die afstand gedaan heeft van zijn betrekking als afgevaardigde in het Lagerhuis.

—In het Westen van Engeland is overal een opschudding georganiseerd door de *home rulers*. De Graaf van Rosebery is aangezegd om den 20sten dezer in Plymouth het woord te voeren ten gunste van deze beweging. Mr. James Stansfeld zal den 4den Juni a. s. een *home rule speech* houden in Newton Abbot en den 11den Juni zullen Baron Wolverton en Mr. Sexton een toespraak houden tot een meeting, die te Exeter zal plaats hebben om de politiek van Mr. Gladstone te prijzen.

— Een monstermeeting der Unionisten werd den 3den dezer in de St. James Hall gehouden. De *Home rulers* werden er buitengesloten. Ellis Ashmead-Bartlett, die de zitting presideerde, heeft het besluit der Conservatieven bekend gemaakt, om de Unionisten tegen elken prijs te ondersteunen.

BERLIJN.— Windthorst heeft den 22 April jl. in den Landdag eene verklaring voorgelezen, waarin hij mededeelde, dat het Centrum het kerkelijk-politiek wetsontwerp zou aannemen, zooals het uit het Heerenhuis gekomen is. Daardoor zijn alle Kerkhaters teleurgesteld, die hoopten, dat het Centrum zich niet bij 's Pausen uitspraak zou nederleggen, maar in oppositie zou komen met het Hoofd der Katholieke Kerk zelven.

Bismarck heeft een uitvoerige rede gehouden, welke hij met de volgende woorden eindigde:

„ Toen ik besloot, Zijne Majesteit het voorstel te doen tot eene overeenkomst met de Curie, heb ik dit niet gedaan zonder een verren blik in de toekomst te slaan. Evenwel, ook de machtigste monarch, ook de bekwaamste staatsman, kan niet met zekerheid de toekomst berekenen. De geschiedenis is een te machtige stroom, dan dat men het lot van een land vooruit zou kunnen bepalen. Op den stroom der wereldgeschiedenis komt het voor den staatsman slechts er op aan, het staatsschip te besturen met het kompas, dat *salus publica* heet. Wanneer, gij nu van mij vertrouwt, dat ik na een vijf-en-twintigjarige functie het sturen goed heb geleerd (*toejuiching rechts*), dan verzoek ik u, het wetsontwerp zonder eenige wijziging met algemeene stemmen aan te nemen. Wanneer ik zeg „met algemeene stemmen", dan bedoel ik natuurlijk: uitgezonderd de afgevaardigde Richter. Wanneer mij dat vertrouwen niet wordt geschonken, wanneer — hetgeen ik echter niet hoop — mijne politieke vrienden mij verlaten, dan zal het mij onmogelijk zijn, verder voor ons Pruisisch staatswezen mede werkzaam te zijn en zal ik mij bij den Keizer alleen voor de buitenlandsche zaken, dat wil dus zeggen: alleen voor den rijksdienst, beschikbaar stellen. (*Levendige beweging*). Dit moet niet worden opgevat als eene ontstemming bij mij, maar als een eisch van mijne politieke eer en waardigheid. Wanneer mijne vrienden tegen mijn ontwerp stemmen, zal buiten Duitschland niemand willen gelooven, dat dit zonder mijne toestemming geschiedt. En dit zou afbreuk doen aan mijne politieke vertrouwbaarheid, waarop het voor onze buitenlandsche politiek zoozeer aankomt. Met het oog op de zware beproevingen, die wij in buiten- en binnenlandsche kampstrijden hebben te verwachten, heb ik getracht alle binnenlandsche geschillen bij te leggen en allen strijd te staken over dingen, die voor den Staat niet onmisbaar zijn. En tot die dingen, welke de Staat voorzeker wel kan missen, behoort mijns inziens de strijd met de Katholieke Kerk." (*Levendige toejuiching.*)

— De verdrijving van een aanzienlijken burger, den heer Mulhausen, uit Elsas-Lotharingen heeft de gemoederen zeer verbitterd.

— Met het oog op de nieuw uitgevonden ontploffingsstoffen worden de vestingwerken van Metz uitgebreid en versterkt.

— Graaf Waldersee onderzoekt de grenzen van Duitschland met het doel om de punten te vinden, die het meest geschikt zijn, waar het leger bijeengetrokken zou kunnen worden.

ST. PETERSBURG.—De Petersburgsche correspondent van de *Daily News* meldt, dat het ontwerp onlangs door den Graaf Tolstoi gemaakt en ten doel hebbende om een nieuw soort van slavernij voor de Russische boeren in te voeren, een jammerlijken indruk heeft te weeg gebracht. Het volk heeft het gewicht van dit ontwerp begrepen en voorziet de rampen die er het gevolg van zullen zijn. Bij dit voorstel zullen acht millioen Russische boeren in een volkomen afhankelijkheid gesteld worden ten aanzien van nieuwe ambtenaren met buitengewone willekeurige macht die hen de bevoegdheid geeft om straffen op te leggen zonder zich op eenig gerechtshof te beroepen.

Graaf Tolstoi zelf verklaart als grondslag van dit ontwerp de noodzakelijkheid om de boeren te onderdrukken, die beginnen te voelen dat zij menschen zijn. In April 1882, korten tijd vóór zijn verheffing tot Minister van Binnenlandsche Zaken, heeft Tolstoi verklaard; "Mijn naam zal voldoende zijn om het revolutionair element schrik aan te jagen."

Ik was in de gelegenheid- zegt de correspondent verder- met verschillende leden van den Keizerlijken Raad te spreken; zij verklaarden dat deze wet de boeren tot gewelddadigheden zal aanzetten. "De nihilisten,"—voegde een der hooggeplaatste waardigheidbekleeders er bij— "zijn er nog niet in geslaagd haat onder de verschillende klassen der Russische maatschappij te doen ontstaan; aan graaf Tolstoi zal dit wel gelukken."

Men vermoedt dat slechts vier leden van den Raad voor de wet zullen stemmen — Groot Hertog Vladimir, M. Pobedonostoff, Graaf Shonvaloff en Graaf Tolstoi zelf. Maar men vreest niettemin dat de Czaar de wet bekrachtigen zal.

Un ehemplo horrible.

—o—

Diferente courant frances di den luna pasar ta papia di un asunto koe, mas koe cualke otro senjal di tempoe, ta sirbi pa pone nos na ocasion di tira un bista den e abismo di desmoralisacion i miseria, den cual incredulidad ta menasa di tira sociedad descristianisar. E asunto-ai ta aumentacion di crimen di matamentoe di curpa, cometer pa mucha chikitoe; un cos, koe no tin ehemplo den henter historia di género humano, i koe parce solamente nos tempoe corrompir conoce. E desgracia horrible-ai di nos sociedad di siglo diez-nuebe ta coeminsa alarma hasta e promé defensornan di civilisacion sin Cristianismo, i asina nos ta haja den *Paris*, un courant anti-clerical, e sigiente observacionnan na relacion coe un mucha, koe a mata su curpa den desesperacion pa morto di un roeman mohé chikitoe.

" Asina aleu koe mi sabi—e scirbidó ta bisa—esaki ta promé caso di un mucha koe a mata su curpa, pa pena ocasionar pa morto di un roeman. Mi a mira hopi mucha profundamente tristoe, koe, den nan sufrimento sincero, ta desea di bai huntoe coe e ruman morto, koe nan ta hiba; mucha, koe ta cohe caha di morto tene sin kier larga é bai, manera nan sa tene panja di nan mama. Den nan imaginacion, excitar pa lejenda religioso, e muchanan ta mira un Paraiso toer na luz, i aja den nan ta mira e alma stimar brilja blancoe i puro meimei di un espectáculo, mucho mas bunita koe kensji bi cabai, i coe nan bista fihar riba e alma, e muchanan ta bisa: " Mi kier bai coe bo." Ma nunca nan a corda di mata nan curpa."

Ata promé observacion di un scirbidó incrédulo; i sin koe e scirbidó-ai a sinti kizas, su palabranan ta mustra kiko ta falta e mucha desgraciadoenan, cual su matamentoe di curpa ta jena mundoe coe horror. Promé ajá muchanan tabatin consuelo di fé. Nan tabatin speranza di bai den e Paraiso, na oenda nan lo contra coe nan tata, mama ó parente difuntonan, manera nan ta sinja na catisasji; ma nan tabata sabi tambe koe crimen di matamentoe di curpa ta cera for di Paraiso esnan koe tin desgracia di cometé. E scirbidó incrédulo di *Paris* ta haci ainda un observacion mas, koe bale la pena pa nos ocupa nos aki di djé.

" E filósofonan, koe ta binti siglo p'aki, a trece i examina asina hopi cuestion, no ta papia ni un palabra di mucha koe a mata curpa: tin rason anto pa nos bisa: si e filósofonan a pasa esai na silencio, ta pasobra muchanan di nan tempoe no tabata sa mata curpa. Esai ta un enfermedad nobo. I kizas no ta difícil pa nos haja su causa. Muchanan ta bira hende grandi mucho lihé. Nos ta broma ora nos mira nos jioenan haci cos di hende grandi: mas bien nos mester a spanta p'esai. Ta un cos koe ta causa pena, tende un mucha combersa manera hende grandi. Un mucha meste keda mucha, coe su inocencia i su ignorancia feliz.

" Muchanan ta biba mucho meimei di hende grandi; nan ta mira i tende toer sorto di cos. Den ciudad grandinan, muchanan ta lamanta coe mucho confiansa coe hende grandi i nan ta haja sabi kiko ta bida, promé koe nan mes a biba ainda.

" I di e manera-ai opinion di matadornan di curpa ta haja entrada den sintir di muchanan: i p'esai nos no ta tende di nada mas, sino di muchanan, koe a horca ó hoga nan curpa. Dante, koe a mira toer sorto di condenado, no a mira esakinan. Den su fierno no tin ningun matador di curpa di ocho anja. For di tempoe di Dante p'aki mundo a bai hopi adilanti. Nos por conta anto, koe awe ó majan nos lo mira confesionnan di asina un mucha chikitoe parce riba mundoe."

¿ No ta cos di kibra coerason di hende ora nan mira e explicacion-ai di e enfermedad incurable, koe incredulidad moderna a gana pa mucha chikitoenan? E flor di inocencia, koe ta adorno di mas bunita di un mucha, e fe biboe i puro, coe cual un

mucha por poné sin dificultad riba realidad tristoe di mundo, pa é biba den e realidad briljante di Cieloe,—toer esai meste desaparece segun programa nobo di educacion. ¿ I kiko ta sobra e ora-ai ?... Un mucha, koe a bira homber promé koe tempo, e sin fé : den un palabra, un mucha henteramente clá pa toer sorto di crimen.

Ata fruta horrorosonan di ensenjanza sin Dios, di schoolnan sin religion, di school *neutralnan*, den cual no por tin papiar ni di Dios ni di promé principionan di religion : schoolnan, na oenda muchanan ta sinja toer cos menos esun di mas necesario ; schoolnan, na oenda ta worde percurar pa e muchanan desarolja asina lihé posible pa toer cos, menos pa lo ke ta nan destino riba mundoe, esta : bira hende berdaderamente moral i bon Cristian. ¿ Por stranja nos anto, koe Santa Iglesia ta persistí tantoe, koe principalmente hubentud sea educar den temor di Senjor?—¿ Por stranja nos koe Iglesia ta condena e schoolnan sin religion terminantemente ?—¿ Por stranja nos koe Iglesia ta bringa di toer manera pa haci school catolicanan lamanta, koe é no ta larga ni un ocasion pasa sin excita nos na sacrificio i zelo pa propaga ensenjanza Cristian ?

Hubentud koe ta lamanta ta porvenir di sociedad. Libertad di cordamentoe i incredulidad ta busca di bira donjo di hubentud, pa nan bira donjo di porvenir tambe, i nan no ta puntra si e victima desgraciadoenan di nan esfuerzo ta cai coe curpa i alma den corrupcion. Koe desgracia di otro sirbi nos di ehemplo. Larga nos percura anto, asina tantoe koe ta na nos poder, pa nos ranca nos jioenan for di influencia corruptornan di tempoe. I esai nos lo por logra sin duda doenando nos jioenan un educacion puramente cristian ; cria nan pa bon cristian i ciudadano di mérito, ma principalmente pa futuro bienaventurador den Paraiso.

MERECIDO TRIBUTO.

PROFESOR BARRY :

May Sr. mio :—Puede Vd. agregar mi nombre á la lista de los que han experimentado el valor del **Tricófero de Barry** para el cabello. Siempre me habian desagradado los aceites y las pomadas por que me ponian el pelo áspero el cual durante tres ó cuatro años se me caia rápidamente. y ademas iba perdiendo su color, pero desde que empecé á usar su Tricófero se me ha puesto el cabello fuerte y abundante, con gran asombro de cuantos me conocen. He notado que sus efectos son universalmente satisfactorios.

De Vd. Atto y S. S.,

CATHARINE UNDERWOORD

Pierrepont House, Brooklyn, N. Y.

Den 10 Mei 1887 overleed alhier, na het ontvangen der H. H. Sacramenten, Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. **C. H. J. Reijnen**, van de Orde der Predikheeren, titulair Bisschop van Assurië en Vicarius Apostolicus van Curaçao, in den ouderdom van ruim 50 jaren.

Curaçao 12 Mei 1887.

F. E. C. Kieckens.

Adminis. Vic. Apost.

OPROEPING VAN DEBITEUREN.

De ondergeteekende roept bij deze allen op, die hem schuldig zijn, om hunne rekeningen vóór ulto. Juni aanstaande te laten aanzuiveren, ten einde alle onaangenaamheden te vermijden.

W. J. JOLLEY.

Curaçao, 18 Mei 1887.

VOOR de vele bewijzen van deelneming en belangstelling ondervonden bij het overlijden van mijn dierbaren Vader, betuig ik door dezen mijn hartelijken dank.

A. MAANE.

Curaçao, 21 Mei 1887.

AVIS.

L'Agent Consulaire de France à Curaçao prévient MM. les Négociants en particulier et le public en général, qu'il ne recevra désormais, en paiement de ses droits consulaires, que de l'or Français, ou son équivalent, dernier cours.

Curaçao, le 12 Mai 1887.

L'Agent Consulaire de France,

JULES BLASINI.

BEKENDMAKING.

—o—

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m. 31 December 1884, onder Nos. 7824 T t/m. 2691 V, wordt voortgezet op Donderdag, den 26den Mei en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door aanzuivering der interesten.

Curaçao, 13 Mei 1887.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

—o—

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Juli te 31 di December 1884 bau di No. 7825 T te 2691 V, lo tien loega Djaweebs, dia 26 di Mei, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 13 Mei 1887.

President,

M. P. CURIEL.

DE directie der Curaçaosche Meisjesschool heeft de eer Ouders en Voogden kennis te geven dat van 1 dezer de Heeren L. M. DIAZ en DANIEL DE SOLA aan genoemde school werkzaam zijn.

Curaçao 5 Mei 1887.

TE KOOP.

HET HUIS Nº 5 met erf, staande en gelegen op Scharlo.

Nadere inlichtingen verstrekt

C. M. DE HASETH.

De Katholieke Illustratie.

MET HONDERDEN KEURIGE PLATEN

verschijnt in wekelijksche en maandelijksch uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vormen een boekdeel van 416 bladzijden in folio en geven een aangename en wetenschappelijke lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 20ste jaargang ingetreden :

Abonnementsprijs

per jaargang...... fl 3,60

franco............. ,, 6,60 Holl. Courant.

Men abonneert zich voor een geheelen jaargang bij de Maatschappij

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE,

's *Hertogenbosch*

of bij haar agent

Aurelio Alvarez.

(*Secret. der Union di San Hosé.*)

ADVERTENTIE

Het bestuur van de ST. JOZEF-GEZELLEN VEREENIGING maakt het publiek bij deze bekend, dat het volgens Art. 10 van het Herzien Reglement dier Vereeniging, goedgekeurd bij Gouvernements beschikking van den 24 dezer maand Nº 207, alhier een kleer- en schoenmakerij heeft opgericht in de Willemstad, Heerenstraat, Huis Nº 60 [naast de *Casa Azul*], onder den naam van LA UNION, en dat de Heeren L. M. RHODE en CORNELIS DOVAL volkomen gemachtigd zijn tot het besturen en beheeren daarvan. Tevens maakt het Bestuur bekend dat in LA UNION steeds een groote voorraad van alle soorten van nieuwe voorwerpen zal voorhanden zijn, die tot kleeren-en schoenmakerij vereischt worden.

Curaçao den 28 Maart 1887.

Namens het Bestuur

President

D. CORSEN.

Secretaris

AURELIO ALVAREZ.

ANUNCIO

Directiva di UNION DI COMPANJEROE DI SAN HOSÉ ta pone na conocementoe di público, koe, di acuerdo coe Art. 10 di Reglamento Revisar di e Union-ai, aprobar pa disposicion di Gobiernoe di dia 24 di e luna-aki Nº 207, el a establece aki un Sastreria i un Zapateria den Punda, Heerenstraat, Cas No. 60, (banda di *Casa Azul*) bao di nomber di LA UNION, i koe Senjores L. M. RHODE i CORNELIS DOVAL tin toer poder pa dirigi i mancha e winkelnan-ai. Na mes tempoe Directiva ta participa, koe na LA UNION tin existente semper un surtido grandi di toer sorto di articulo nobo propio pa Sastreria i Zapateria.

Curaçao 28 Maart 1887.

President

D. CORSEN.

Secretario

AURELIO ALVAREZ.

Tricofero de Barry

Se garantiza que restaura el Cabello á los Calvos.

Se Garantiza que Extirpa la Tiña y la Caspa, y limpia completamente la Cabeza.

Positivamente impide la caida y el encanecimiento del Cabello é invariablemente lo pone Suave, Espeso, Brillante y Hermoso.

Agua Florida de Barry

Preparada segun la fórmula original usada por el inventor en 1829. Es el único perfume del mundo que ha recibido la aprobacion de un Gobierno. Tiene dos veces mas fragancia que cualquiera otra y dura doble mas tiempo. Es mucho mas rica, suave y deliciosa. Es mucho mas fina y delicada. Es mas permanente y agradable en el pañuelo. Es dos veces mas refrescante en el baño y en el cuarto de un enfermo. Quita la flojera y la debilidad. Cura el dolor de cabeza, las fatigas y los desmayos.

CONSULAAT VAN SPANJE OP CURAÇAO.

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING TE BARCELONA IN SPANJE.

De ondergeteekende maakt bekend, dat op zijne uitnoodiging de heeren
E. D. E. van den Bossche,
Herman C. Henriquez,
Dr. A. D. Jesurun,
Mordy. S. L. Maduro en
Mr. R. M. Ribbius
zich als Commissie hebben geconstitueerd tot inzending van voortbrengselen uit de kolonie Curaçao, naar de Internationale Tentoonstelling te Barcelona in Spanje, welke aldaar van September 1887 tot Mei 1888 zal worden gehouden.

Die tentoonstelling biedt eene gunstige gelegenheid aan, om de degelijkheid van hetgeen onze kolonie opbrengt te doen uitkomen, en om handelsbetrekkingen in de belangrijkste haven- koop- en fabriekstad van Spanje aan te knoopen.

Curaçao den 30 Maart 1887.

De Consul van Spanje

WM. HENRIQUEZ.

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING TE BARCELONA IN SPANJE van September 1887 tot Mei 1888.

De Commissie voor de inzending van voortbrengselen uit de kolonie Curaçao naar de internationale tentoonstelling te Barcelona in Spanje noodigt de kooplieden, planters, industrieelen, in een woord alle belangstellenden uit, tot het doen van inzendingen van welken aard ook. De leden dezer Commissie, E. D. E. van den Bossche, Herman C. Henriquez, Dr. A. D. Jesurun, M. S. L. Maduro en Mr. R. M. Ribbius zijn steeds bereid tot het geven van inlichtingen en tot het in ontvangst nemen van hetgeen men wenscht ten toon te stellen.

Iedereen wordt beleefd verzocht; om zoo spoedig mogelijk op te geven, welke zaken men voornemens is, in te zenden, opdat tijdig de noodige plaatsruimte aan het Uitvoerings-Comité te Barcelona kan worden aangevraagd. Men late de gelegenheid niet voorbijgaan, om te toonen, dat de Curaçaosche producten met eere tegen artikelen van andere koloniën kunnen concurreeren.

Curaçao den 31n Maart 1887.

De Voorzitter,

zet. HERMAN C. HENRIQUEZ.

De Secretaris,

zet. MR. M. R. RIBBIUS.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

La VELOUTINE

Por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

¡ASMA! Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS · LEVASSEUR

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Bonnie, y en las principales de las Américas.

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes

TE KOOP.

HET HEERENHUIS met koraal en bijgebouwen, gelegen in de *Concentie-Steeg*, Overzijde, toebehoorende aan Juan M. de Pool.

Te bevragen bij

Mev. JUAN M. DE POOL.

Curaçao 9 April 1887.

PAPEL DE HILO SUPERIOR PARA CARTAS

Lo hay rayado y sin rayas, dos calidades diferentes.

Acaba de llegar á la *Libreria de A. Bethencourt é Hijos.*

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.